

er noget for sig. Bælter og Sunde, som omkranse vort lille Land, have en ganske anden Karakter end Vesterhavet. Jeg skal senere komme en Smule tilbage til den Forskel, der kan være paa dette Havs Karakter, paa den Maade, det viser sig.

Jeg kommer tilbage til det med de delte Meninger. Naar det ærede Medlem har benyttet et Kort, jeg har tilladt mig at lægge paa hans Plads for ikke saa længe siden, vil han se, at saavel Nørre Nebel som Bølling og Nørre Herreders Landboforeninger ere de fra Landbrugets Side interesserede og ikke Ulvborg og Hind Herred — det kan ethvert Danmarks-kort for Resten vise —, og naar de to første Landboforeningers Bestyrelser andrage om at faa Løbet lukket og ere misfornøjede med Forholdene, som de ere nu, synes jeg, man kan sige, at der ikke er Uenighed mellem dem, som ere de stærkt truede og altsaa stærkt interesserede i disse Forhold. At man fra Ringkøbing Købstads Side og fra deres Side, som bo nærmest deroppe, ønsker at faa Løbet saa langt mod Nord som muligt, er forstaaeligt, fordi Opstemningerne komme sidst til dem og først til os dernede ifølge de fysiske Love, idet vi ligge lavere, og Vandet altid søger det nederste Sted, og idet de herskende Vindé begynde fra Sydvest, gaa om i Vest og først holde sig stabile, naar de komme om i Nordvest. Da er det, Vandet stemmes op i Sydenden af Fjorden, der, hvor vi have vore Hjem. Der har det ærede Medlem altsaa taget fejl, naar han taler om delte Meninger.

Det er Engdragene og ikke saa meget Markerne, det gaar ud over. Det er selvfølgelig slemt, naar Vandet gaar op paa Agerjorden, ja, det er maaske endda det værste, men det sker sjældent. Men Engdragene spille i Forhold til den dyrkede Agerjord en langt større Rolle i Landbruget her end noget som helst andet Sted i Danmark. Højbjergningen derude er derfor nærmest en Fest, selv om den giver Sved paa Panden. At det er en forholdsvis nogenlunde god Egn — for at bruge det Udtryk —, skyldes ogsaa de store Enge. Det er dem, som hjælpe til. Sandjorden har nemlig efterhaanden faaet et frugtbart Lag over sig, der er opstaaet Engstrækninger, og de byde gunstige Forhold for Landbruget. Der er næsten ikke en Krog eller en Vig i mit Fædreland, som jeg ikke har haft den Lykke at besøge, men jeg har intetsteds set, at Engene have spillet tilnærmelsesvis den Rolle i Landbruget som netop her. Det skulde da være

nede ved Skalsaa, hvor det har interesseret mig at opholde mig og drage Sammenligning mellem dette store Engdrag, som der har haft Indflydelse paa begge Bredder af Aaen, og Forholdene hos os.

Saa sagde det ærede Medlem, som altsaa er Ordfører for det politiske Parti, jeg tilhører, at der var løbet saa meget Vand ind nede ved Nyminde, at det egentlig først og fremmest var Hovedsagen at faa afdæmmet dernede, og derom vare alle enige. Dette med den Afdæmning, tror jeg, Folk tage fejl af, for der er afdæmmet i Forvejen. Dæmningen er ganske vist bleven beskadiget — men det er ikke saaledes at forstaa, at der skal lægges en Dæmning der, hvor Nymindestrømmen begynder, nej, det er først nede mod Syd ved det gamle Gab, og der er en Dæmning i Forvejen, som er bleven beskadiget. Jeg skal ikke paastaa, at der ikke løber Vand ind over den, men hvor meget eller hvor lidt der løber, har den ærede Ordfører og et hvilket som helst andet Menneske lige saa meget og lige saa lidt Begreb om som jeg, thi det kan ikke maales, aldeles ikke, men det kan dog siges, at der var Oversvømmelse før Brudet paa Dæmningen. Men i øvrigt er denne Dæmning ikke vanskelig at reparere. Det kunne vi altsaa lade ude af Betragtning, der kan Paastand staa imod Paastand. Saa vidt mig bekendt har Borgmesteren for Ringkøbing, som var herovre med en Deputation, hvilket var en meget lovlig Sag, fremstillet det nærmest saaledes, at det var derfra, Kalamitetten var kommen. Det er ikke Tilfældet, thi saa maatte der ingen Kalamitet have været, før Dæmningen brast, men det var der. Saa længe en Ting er, som den skal være, kan man ikke skyde Skylden paa en Fejl ved den, og saa længe der ikke var løbet Vand ind over Dæmningen, kan man ikke sige, at Vandets Stigning var dens Skyld. Naar Vandet løber over mere end eet Sted, er der ingen, der kan tælle Draaberne, Vandet løber jo ikke gennem et smalt Rør.

Hvordan ere Forholdene nu derovre siden denne Storm af 5.—6. November, som har vakt Interessen for Sagen? Jeg har ikke været ved Stedet nu sidst i Paaskeferien, da jeg var hjemme, men jeg kunde staa i mit Vindue og se, at Vandet gik ind over Engene og gik op til det nærmeste Hus i det Sogn, hvor jeg bor, gik op i Nebel Marsk og Gest Enge, hvor jeg selv har været Lodsejer i 25 Aar, saa jeg kender lidt til det. Jeg har været med, baade naar der har været Flod, og naar